SEDECIAS

MELODRAMA

FRANCISCI LAVRENTINI

Canendum

IN SACELLO ARCHICONFRATERNITATIS

SANCTISSIMI

CRVCIFIXI

Muſicis modulis adaptatum

A D. IOANNE BAPTISTA BORRI

BONONIENSI

Muſicæ Magiſtro.

ROMÆ, Typis Io: Franciſci Buagni. MDCCIV.

Superiorum Facultate.

ARGOMENTO.

SEdecia Rè di Gerosolima rinunziando all' amicizia di Nabucco Rè di Babilonia, ch' era il sostegno del suo Trono, per aderire al Rè d' Eggitto, irritò lo sdegno di quello, che per vendicarsi dell' affronto, circondò con vn potente esercito Gerosolima, & auendola dopo due anni superata, la saccheggiò. Fuggì Sedecia per euitare il furore del trionfante, conducendo seco la Consorte, & i Figliuoli, mà l'accortezza del Vincitore rese vane le speranze del vinto, e fattolo prigioniero dopo auerli fatto vccidere in sua presenza la Moglie, & i Figliuoli, gli fece cauare gl'occhi, conducendolo così cieco presso il Carro del suo Trionfo.

ACTORES.

SEDECIAS Rex Hierusalem.
ANNA Vxor.
ISMAEL Filius.
NABVCCVS Rex Babylonis.
DVX.
CHORVS Militum.

PARS

PARS PRIMA.

Nab. RMA, Clypei, & Vexilla,
Hostis spolia deuicti,
Sternant pedibus meis iter decorum,
Et murmur Lituorum
Me nunciet Mundo trepidanti; eâdem
Dextrâ Lauris ornatâ
Tela stringere, & Fata.
Ossa super, vrnasque regales,
Et Pyras fatales
Ducam currus Trophæa referentes.
Saturata Regnantis cruore
Horrendo fulgore,
Clamys ista terrebit Potentes. Ossa &c.
Huius Victoria pugnæ,
Quod mihi dulcius est, nulli Deorum
Debet animus meus,
Ipse mihi Fortuna, ipse sum Deus.

Chor. Surgite ad murmura,
Tympana, & Classica,
Tubæ sonantes.
Et Martis clangores,
Accendant furores
Pugnando lætantes. Surgite &c.

Dux. Veni ter felix, veni,
Regum domitor fortis,
Grauis Arbiter vitæ, Arbiter mortis:
Sint dies Imperij tui semper sereni.
Seruiat subdita tibi
Domus vtraque Solis;
Seruiant niues Arctoæ; nisi rogatus
Serò deserens nos, regas Olimpum,
Et cum premes Atlantem
Cernes inferius stare ipsum Tonantem.

Volans Auis Armigera Irarum,
Miniſtra flammarum,
Negans Ioûi, fert tibi furores.
Cupit imber ad Iuſſa venire,
Impatiens ferire,
Sine nube iam torquet ardores. Vol.&c.

Ann. Adhuc Sponſe, moraris?
Iſm. Illum nuper reliquimus, & quæris?
An. Tu ſic Tu ſic Fateris;
Neſcis enim momenta, ò fili care,
Vt numerant amantes numerare:
Alas certè perdidiſtis
Olim rapida momenta.
Semper lenta
Sic fuiſtis,
Cum vidiſtis
Mea tormenta. Alas &c.
Vt bella declinemus,
Huc nos permittis, coniux: noluiſti
Sub eâdem fortunâ me videre,
Sub quâ vides diadema.
Hora lethi ſuprema
Sic me nequit terrere,
Vt carius mihi ſit, quam mori tecum,
Tibi ſuperuixiſſe. *Iſm.* Ah Mater ploras?
Etiam ego dolebo.
Ann. Dum coniux nectit moras,
Semper miſera flebo.
Suſpiria volate,
Volate ad Amorem,
Narrate dolorem
Quem patior amando.
Suſpiria redite
Redite ad amantem,
Me reddet lætantem,
Heu dicite quando? Suſpiria &c.

Ma-

Iſm. Mater, regia indumenta
Me quibus exuiſti,
Redde Soboli tuæ, ſic promiſiſti.
Ann. Ferus enſis hoſtilis
Quærit perdere nos; coronâ orbatum
Pudet fortunæ meæ caput prębere;
Sed tandem vincat fatum:
Tu quoque exemplo Matris,
Hæc diſcas ſuſtinere;
Velat en pectus meum ruſtica Veſtis,
Sortis inuidæ teſtis.
Iſm. Quis nam es tam Crudelis, & tam fortis,
Qui poteris in fœminam pugnare,
Et in puerum bellare?
Non ſic ero ſemper puer,
Ego quoque arma mouebo,
Et vlciſcar Genitricem.
Nec me lædere præſumes,
Enſem quando ſuſtinebo
Vires habens. . . me infelicem!
Mater, regia indumenta,
Me quibus exuiſti,
Redde Soboli tuæ, ſic promiſiſti.
Ann. Nate
Iſm. Mater *à 2.* Dulcis
Ann. Nate care
Iſm. Mater cara
à 2. Sola quies cordis es.
Ann. Sed Tonante. *Iſm.* Sed crudelis.
Fulminante Quare velis
Arent tibi regni ſpes. Vanas reddere meas ſpes?
Sed. Vbi decor Sionis,
Vbi templa, vbi tecta, vbi Dauidis
Regia mænia? vbi tandem,
Vbi es tu Sedecia? quid de tot malis
Primum incipiam flere? adſunt vocatæ

Vsque ad pupillam lacrimæ: sed tanta
Est copia lacrimarum,
Vt sese impediens, vetet
Ipse dolor dolorem: quarè perdis
Vilis anime nunc pretium fortunæ?
Flere erubesce, te vel conscio; Fortis
Reddit leuem ferendo iniuriam fortis.
Nimis cupis si cupis ò Sors,
Me terrere,
Vel posse videre
Me nunc lacrimantem.
Vibra tela, quæ superant; Mors,
Astra, & fatum
Me cernent prostratum,
Sed non supplicantem. Nimis &c.
Sed quid etenim gloriæ
Astra perdendo me possunt sperare?
Ego tanti non sum, nec regna mea,
Vt sint illis timendæ meæ victoriæ;
Cadat solium Saulis,
Pereant sceptra Idumæa,
Et hæc clamydis decora, quæ restant,
Libens ipse deponam, ne glorientur
Fata mihi abstulisse;
Tale iuuat fuisse
Pondus cœlestis iræ,
Ipsi dummodò nunc cœli furores
Inuidiam fateantur, & timores.
Descendite sydera,
Et mecum seuite.
Sed adhuc tardatis?
Ni fulmen geratis
Non amplius venite. Descendite &c.
Nab. Iaces tandem superba
Vrbs Isacidum potens
Mersa sanguine, & cædibus, ruinas

Ipsa

Ipſa non capis tuas, nec credi tanta
Niſi diruta ſis, Solyma, potes.
Te nunc obtutu iuuat metiri meo,
Iuuat premere pedibus, timores
Primum diſco dum peris;
Sed es iterum rea quando timeris.
Hoc etiam crimen lues; hos horrores
Debes vincenti, nunc pereant fumantes
Pereant ipſæ ruinæ, & triumphantes
Saxa comburant flammæ,
Et ſi quæ reſtant agitandæ ventis
Reliquiæ miſerandæ, & infelices,
Legam manibus his, & circumfuſo
Foueam cineri tuo Lauros victrices.
Noxæ grauis facta es rea;
Ira mea
Culpam pænà æquare ſtudet.
Perdas dummodò fuiſſe,
Te viciſſe
Gloriam perdere non pudet. Noxæ &c.

Dux. Quales, inuicte Rex, potes ſperare
Palmas iſtis maiores;
Quidquid bellica ſors, quidquid Gradiuus
Poteſt ſibi promittere, vel dare,
Vltra vota iam tenes;
Tecta diruta, & Templa,
Moles euerſæ, potius in exempla
Impauidis ſeruentur peregrinis,
Vt diſcant formidare ab his ruinis.
Sine tuba, abſque cruore
Pro te Solyma vaſtata
Poteſt lapides armare.
Et à victis ſolo horrore
Poſt magnanima tua fata
Reſtat tibi triumphare. Sine &c.

Nab. Feruet Animus intus

Belli

Belli calens ardore, nec lethales
Adhuc quiescunt Iræ,
Pudet molliter sic odia finire.

Dux. Habet magna Victoria fines suos,
Quos impunè non licet
Virtuti vltra transire.
Nab. Qui seruat hostes perdere sese cupit.
Dux. Probat Regem clementia, ira Tirannum.
Nab. Defendas alio sceptra si potes modo.
Dux. Melius defendet Amor.
Nab. Fouet rebelles amor, & audaces.
Dux. Timor demum desperat,
Nab. Subditos ipse meos
Non sinam desperare.

Prima sunt documenta ad regnandum
Victos quamuis insontes punire.
Nocet pietas victori Clementi
Parcens Host i futuro nocenti,
Et ad vulnera clarè probandum
Satis est potuisse ferire. Prima &c.

Ductor, Milites mei
Belli Socij, & laboris,
Quid nunc optent, essare.
Dux. Optant iterum tecum militare.
Nab. Exuuiæ diuidantur, opes, aurum
Merces Animæ vilis,
Moueant corda minora, at vobis, Duces,
Pretium abundè satis
Et gloria, & virtus est, pro quà pugnatis.
Dux. Regio calcanda pede
Subdant colla captiui
Nab. Sed deest Sedecias?
Dux. Totà Regià quæsitum non inueni.

Nab.

Nab. Fugit ?
Dux. Sic eſt credendum .
Nab. Intus rabidum cor latrat horrendum .

Fuge Fuge ; te ſequar ad Æthera ,
Te ſequar ad Tartara ,
Vulnerabo ,
Trucidabo ,
Lacerabo te .
Et fundens cruores
Extinguam furores ,
Qui ſtimulant me .

Fugæ &c.

Ann. Me miſeram , reliqui
Nuper hìc ſomno grauem ,
Partem animæ meæ natum ſuauem ,
Nunc ignoro vbi ſit : reſponde , fili ;
Vocat te Mater tua ; fili reſponde ;
Sed adhuc taces ? hæu , mihi dolenti
Pro te reſpondent nunc & vndę , & venti .

Aura , quæ ſibilat
Commota Zephyris
Iubet ſuſpiria
Excitat metus .
Vnda , quæ murmurans
Ad ſaxa frangitur
Garrula , & tremula
Edocet fletus .

Aura &c.

Sed. Antra , flumina , fontes ,
Syluæ , nemora , montes ,
Regem intra vos claudite infelicem .
Alit furias cor meum
Damnans ſe velut reum ,

Et

Et mens ſcelere plena
Sibi carnifex eſt, crimen, & pœna.

Ante vulnera, &cruores
Torquet me timor pœnarum.
Mens anticipat dolores,
Fingit murmur catenarum.

Ante &c.

Finis Primæ Partis.

PARS

PARS SECVNDA.

Ann. EDEO ad te, Triſte nemus,
Vbi filium amiſi,
Cordis lenire mei ſperans mærores,
Sed nil aliud inuenio
Niſi filij veſtigia, & meos dolores.
Velut mærens reuertitur Auis
Gemendo ſuauis,
Quærens viduos reuiſere nidos.
Cogit Syluas, & nemora flere,
Et ſaxa, dolere,
Vocans ramos crudeles infidos. Velut &c.
Reddite Natum feræ,
Certe vos abſtuliſtis,
Namque montibus his habitant feræ;
Vos etiam matres eſtis,
Et vos etiam amatis
Prolis amor quid ſit nec ignoratis;
Sic & catulis veſtris
Parcant feræ maiores;
Vos contra venatores
Agant Spicula ſua minus ſeuerè;
Reddite Natum feræ.
Iſm. Ab exemplo nunc ferarum
Pone mater tuum rigorem.
Inter tenebras ſyluarum
Dictat feritas amorem. Ab &c.
Paruæ Tigrides (nunquam
Sine metu iſta nomina recordor)
Paruæ Tigrides certè,
Vt ego doleo nunc, vos non doletis:
Nam matres ſic crudeles,
Vt eſt genitrix mea, vos non habetis.
Ann. Viuis, ò nate viuis?

Te

Te fleui extinctum: taces?
Mæstos attolle vultus,
Surge ad oscula mea, surge ad amplexus.
Cur lacrimaris?
Tempera gemitus
Care ad me veni.
Labra corallina
Iterum pingat
Rosa
Formosa,
Et niteant oculi
Semper sereni. Cur &c.

Ism. Quæ nubes illa nostris
Negans oculis diem?
Ann. Solymæ puluis est nuper collapsæ;
Qui inuoluens astra, clades
Quasi vlciscitur suas.
Ism. Occidimus; en vide
Illos longè minantes,
Ensem vaginà suà iam viduantes.
Ann. Heu nunc, care, fugiamus
Nate si licet; astris
Inuitis respiramus.
à 2. Fugiamus, heu fugiamus.
Dux. Quò fugitis Pastores?
Ann. Care fili hic vernantes
Finge legere Flores.
Dux. Adhuc tacetis? telo
Vos iterum vocabo.
Ann. Miles ni fallor, olim
Memini indutum sic alium vidisse,
Quem militem vocabant.
Hæc fuga, licet fuga,
Ostendit vile cor, non tamen reum;
Non te fugio, sed arma
Syluis adhuc ignota,

Dum

Dum Clypei coruſcantes,
Et dum territant me galeæ comantes.
Aſſueti per hæc prata
Virgà ducere capellas.
Sumus miſeri Paſtores.
Nondum vidimus Armatos,
Echo noſtra nec tubarum
Adhuc didicit clangores. Aſſueti &c.

Dux. Frons impauida, ſermo
Promptus, mentitur Syluas.
Nimia ſuſpecta eſt quies;
Et nemus Sedeciæ
Talem non habet pacem.
Vilem quoque, & imbellem
Non euitanda mors reddit audacem.
A formidine magnanimi
Surgunt animi,
Ipſe pauor expellit pauores.
Quandò nihil eſt perdendum,
Nil timendum,
Niſi tantum timoris timores. A form.&c.
Hos deuinctos catenis
Regi oſtendere placet.

Ann. Cur etiam nato vincula? crudeles,
Neſcit fugere puer,
Niſi fugiat ad matrem.

Iſm. Quid hoc tam graue, mater,
Quod palmas laſſat meas?

Ann. Infelix nimium, vincla
Ante quam noſcas, geris.
Vltra ſi ſcire quæris,
Paulùm excutias manus:
Audis? funera ſic monent tuarum
Murmura catenarum.

Sed. Nunc me cognoſco, quando
Amplius me non cognoſco;

Video Reges quid ſint dum perdo regnum ;
Inuenio libertatem fugitiuus ,
Et penè iam captiuus .
Dulce malum eſt regia maieſtas ,
Larua tegens adultera pænas .
Seruit blandè captiua poteſtas ,
Gerat quamuis gemmatas catenas . Dul. &c

Iſm. Impij ſic me raptatis ? nequeo puer
Veſtros æquare greſſus .

Sed. Filij vox iſta mei ! *Iſm.* Non ſic dolerem
Si genitor adeſſet , nec timerem .

Sed. Pater quem vocas adeſt .
Coniux captiua , & Natus ?
Quid agam exarmatus !

Iſm. Lætor , en parens venit .

Sed. Adſum milites , adſum ,
Ego reus , & infidus
Vt rebellis puniendus ,
Me me laqueis vincite , en Sedecias :
Parcite tamen iſtis .

Ann. Quid infelix dixiſti ;
Ipſe nos & te coniux perdidiſti .
Iubet Sponſum ſæuire ,
Et coniugem ferire .
Amor fidelis .
Nec poſſum lamentari ,
Niſi querar amari ;
O Sors crudelis . Iubet &c.

Nab. Dux nondum redit ? liber
Errat adhuc per arua Sedecias .
Retardat vnius fuga belli Gloriam ,
Reddens dubiam Victoriam
Hoſtis iræ metuendi
Satis nunquam formidantur .
Sunt & cineres timendi
Licet tumulo premantur . Hoſtis &c.

Dux.

Dux. Magis ſuperba ceruix,
Quæ coronam geſtauerit Sionis,
Nutus expectat tuos.
Nab. Solum cæpiſti Regem?
Dux. Vxor, & parua proles
Captæ ſimul fuere,
Et ſe nimis amando prodidere.
Nab. Filio patrem torquebo, vxore virum,
Ipſe necari ſuos
Cernat medijs in caſtris;
Poſtquam funere tali
Patrios implerit viſus,
Perdat oculos ipſe, & poſthac cæcus
Doceat alios videre.
Sed quod acerbius eſt, cædes ſuorum
Perdat vel poſſe flere.
Manus iſta non ignorat
More regum vulnerare.
Inſueta torquet fata
Mea vindicta coronata,
Docens aſtra fulminare. Manus &c.
Rebelles perierunt?
Dux. Fœminam preſſit timor
Vulneris, ante vulnus.
Nab. Vt fata tulit puer?
Dux. Modò quo Reges ſolent.
Nab. Fleuit? *Dux.* Lumine ſicco
Quo feriendus erat
Ante probauit enſem.
Nab. Aduentat Sedecias
Carens oculis, voces
Audiat victoris, *Sed.* Audio
Quem pęnitet audire,
Quandiù, ſæue, produces funus meum?
Nab. Acuit vindictæ guſtum
Serus vindictæ modus:

Viuas

Viuas. *Sed.* Miser, cui viuam?
Nab. Viuas in pęnam tibi.
Sed. Nosco munus Tyranni. *Nab.* Agnosces diù.
Sed. Iuuant tenebræ mentem,
Nec adeo miser sum quantum fateris.
Noctis compensat pœnas
Te non posse videre, & meas catenas.
Nil fortuna de te conqueri licet;
Nam me cæcum reddendo
Facis similem tibi; & quid sperare
Vltra potero iam, quam pęnà eâdem,
Quà sese damnat Sors, & me damnare?
Antea luce carentes
Duo fuerunt Potentes:
Cæca Sors, cæcus Amor.
Tertius additur istis
Cæcus nunc Sedecias;
Sed quamuis cæcus mortis inueniam vias.

ELOQVENTISSIMO VIRO

ADMODVM REVERENDO P. MAGISTRO

FR. IOSEPHO MARIA AGUDI

Ordinis Prædicatorum,

In Melodramatis argumentum Verba habenti.

EPIGRAMMA.

FLexanimis numerosa tuæ Facundia Linguæ,
Non sinit Ausoniam de Cicerone loqui.
Ad te, dum clamas Populus fluit omnis, vt aure
Ebibat Eloquij flumina sacra tui.
Gratia tanta tibi est, vt Apes sua mella putarem,
Faucibus inque tuis composuisse fauos.
Sibila cæruleus tibi poneret Anguis, & vnda
Ad voces staret non glaciata tuas.
Tu tamen hæc tantum contemnis, flectere quantum
Posse homines magis est, quam potuisse feras.

FINIS.